

жж исторiи отъ които сърцето ви ще са погърри. “ Въ сжщото време тя го покани да влѣзе съ Менгора въ най потаеното и най отстраненото мѣсто на една пещера съедна съ тѣзи въ която живѣяше богынята. Нимфитѣ бѣхж са погрижили да наклаждтѣ въ туй мѣсто единъ голѣмъ огънь отъ кедровы дърва, на които хубавата миризма са раздаваше на сѣкждѣ; и тѣ бѣхж оставили тамъ дрехы за новитѣ гости.

Телѣмахъ, като гледаше че му были назначили една туника отъ тънка вълна на която бѣлизната надминуваше тѣзи на снѣга, и едно облекло отъ багряница шита съ злато, зарадва са, както е естественно на единъ младъ момъкъ, при вида на туй великолѣпие.

Тогази Менторъ му рече съ единъ важенъ тонъ: „Таквызи ли мысли, о Телѣмахе, трѣба да занимаватъ сърцето на сына Одиссеевъ? Подобрѣ са старайте да поддръжите честъта на баща си и да побѣдите едбата, която вы преслѣдува. Единъ младъ момъкъ, който обыча да са кичи тщеславно като жена, е недостѣинъ за мъдростъта и за славата: славата принадлежи само на таквози сърце което умѣе да търпи на трудоветѣ и да презира удоволствiята. “

Телѣмахъ отговори съ въздышанье: „Подобрѣ да ма погубѣжтѣ боговетѣ, отъ колкото да прѣтърпѣжтѣ щото изиѣженностъта и наслажденiята да обладаждтѣ сърцето ми! Не, не; сынѣтъ Одиссеевъ не ще ѡжде никога побѣдепъ отъ прелеститѣ на единъ животь унизенъ и женствененъ. Но коя небесна милостъ вы направи да намѣрими, подиръ нашето коработропенiе, тѣзи богыня или тѣзи смъртна която вы обсыпви съ добрини? “

„Бойте са, пое Менторъ, да вы не натоварн тя съ бѣды; бойте са отъ нейното льстиво сладкодумiе повече отъ колкото подмолитѣ които строшихж крабави: коработрошенiето и смъртъта сж помалко глѣбелны отъ удоволствiята които докачатъ добродѣтельта. Пазете са добрѣ да не вѣрвате туй което тя це ви разскаже. Младостъта е самонадѣянна; тя са обѣщава сичко чрезъ себе си; ако и крѣпка, тя мысли че може сичко, и че нема отъ нищо да са бон; тя са до-